

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 avril 2012

PROJET DE LOI

relatif à l'éloignement temporaire du domicile
en cas de violence domestique

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code civil et le Code judiciaire
en ce qui concerne l'éloignement préventif
du domicile familial et d'autres mesures
de suivi et de répression
de la violence entre partenaires

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
MME **Valérie DÉOM**

SOMMAIRE

Page

I. Procédure	3
II. Exposés introductifs	4
III. Discussion générale	5
IV. Discussion des articles et votes	12

Documents précédents:

Doc 53 1994/ (2011/2012):

- 001: Projet transmis par le Sénat.
002: Avis du Conseil d'État.
003 et 004: Amendements.

Voir aussi:

- 006: Texte adopté par la commission (art. 78).
007: Texte adopté par la commission (art. 77).

Doc 53 1394/ (2011/2012):

- 001: Proposition de loi de Mme Lanjri et consorts.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 april 2012

WETSONTWERP

betreffende de tijdelijke uithuisplaatsing
ingeval van huiselijk geweld

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek
en van het Gerechtelijk Wetboek
wat de preventieve uithuisplaatsing
en andere maatregelen ter opvolging
en beteugeling van het partnergeweld betreft

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Valérie DÉOM**

INHOUD

Blz.

I. Procedure	3
II. Inleidende uiteenzettingen	4
III. Algemene bespreking	5
IV. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	12

Voorgaande documenten:

Doc 53 1994/ (2011/2012):

- 001: Ontwerp overgezonden door de Senaat.
002: Advies van de Raad van State.
003 en 004: Amendementen.

Zie ook:

- 006: Tekst aangenomen door de commissie (art. 78).
007: Tekst aangenomen door de commissie (art. 77).

Doc 53 1394/ (2011/2012):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Lanjri c.s.

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**

Président/Voorzitter: Sarah Smeyers

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA	Sophie De Wit, Koenraad Degroote, Sarah Smeyers, Kristien Van Vaerenbergh
PS	Valérie Déom, Rachid Madrane, André Perpète, Özlem Özen
MR	Philippe Goffin, Marie-Christine Marghem
CD&V	Sonja Becq, Raf Terwingen
sp.a	Renaat Landuyt
Ecolo-Groen	Stefaan Van Hecke
Open Vld	Carina Van Cauter
VB	Bert Schoofs
cdH	Christian Brotcorne

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Siegfried Bracke, Daphné Dumery, Theo Francken, Miranda Van Eetvelde, Ben Weyts
Anthony Dufrane, Thierry Giet, Karine Lalieux, Yvan Mayeur, N
Corinne De Permentier, Denis Ducarme, Charles Michel
Stefaan De Clerck, Gerald Kindermans, Liesbeth Van der Auwera
Maya Detiège, Peter Vanvelthoven
Juliette Boulet, N
Patrick Dewael, Sabien Lahaye-Battheu
Gerolf Annemans, Peter Logghe
Myriam Delacroix-Rolin, Joseph George

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

MLD	Laurent Louis
-----	---------------

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>	
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>	
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>	
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>	
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>	
Ecolo-Groen	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>	
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>	
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>	
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>	
FDF	:	<i>Fédéralistes Démocrates Francophones</i>	
LDD	:	<i>Lijst Dedecker</i>	
MLD	:	<i>Mouvement pour la Liberté et la Démocratie</i>	

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>
DOC 53 0000/000: Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000: Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA: Questions et Réponses écrites	QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV: Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV: Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN: Séance plénière	PLEN: Plenum
COM: Réunion de commission	COM: Commissievergadering
MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<p><i>Commandes:</i> Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.lachambre.be e-mail : publications@lachambre.be</p>	<p><i>Bestellingen:</i> Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail : publicaties@dekamer.be</p>

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné le présent projet de loi, transmis par le Sénat, et la proposition de loi jointe au cours de ses réunions des 24 janvier, 20 mars, 27 mars et 17 avril 2012.

I. — PROCÉDURE

Lors de la réunion du 24 janvier 2012, la commission a jugé qu'il serait opportun de recueillir l'avis du Conseil d'État sur le projet de loi à l'examen ainsi que sur la proposition de loi jointe. La commission a donc demandé au président de la Chambre d'inviter, conformément à l'article 98 du Règlement, la section de législation du Conseil d'État à donner un avis dans un délai de trente jours.

Le Conseil d'État a rendu son avis le 27 février 2012 (DOC 53 1994/002).

Selon son article 1er, le projet de loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Dans son avis rendu le 27 février 2012, le Conseil d'État remarque que le projet *“doit être examiné selon la procédure bicamérale définie à l'article 77 de la Constitution, sauf l'article 6 du projet, qui érige un comportement en infraction pénale, ce qui est une matière visée à l'article 78 de la Constitution. Lorsque le projet comporte des dispositions soumises à différentes procédures d'examen par le Parlement, il convient de le faire apparaître formellement dans l'article 1er. Dans l'intérêt de la cohésion des dispositions en projet, il est toutefois indiqué que l'ensemble des dispositions demeurent groupées en un projet unique”* (voir DOC 53 1994/002, p.31).

Lors de sa réunion du 17 avril 2012, la commission a fait sienne la remarque du Conseil d'État.

La commission a constaté lors de la même réunion que les amendements n°s 18 et 19 (DOC 53 1994/004), visant à modifier les articles 594 et 627 du Code judiciaire, concernent également une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

L'article 72.2, alinéa 2, du Règlement de la Chambre applicable en l'occurrence est libellé comme suit:

“Au cas où, dans un projet ou une proposition de loi qui relève, en vertu de son article 1er, d'une des trois procédures législatives visées à l'article 74, à l'article

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit door de Senaat overgezonden wetsontwerp en het toegevoegde wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 24 januari, 20 maart, 27 maart en 17 april 2012.

I. — PROCEDURE

Tijdens de vergadering van 24 januari 2012 heeft de commissie het opportuun geacht de Raad van State om advies te vragen over het ter bespreking voorliggende wetsontwerp en het toegevoegde wetsvoorstel. Overeenkomstig artikel 98 van het Reglement heeft de Kamervoorzitter op verzoek van de commissie gevraagd dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State advies zou uitbrengen binnen een termijn van dertig dagen.

De Raad van State heeft zijn advies op 27 februari 2012 uitgebracht (DOC 53 1994/002).

Zoals aangegeven in artikel 1, regelt het betrokken wetsontwerp een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

In zijn advies van 27 februari 2012 merkt de Raad van State op dat het wetsontwerp *“onderzocht [dient] te worden volgens de procedure van het bicamersisme bepaald in artikel 77 van de Grondwet, uitgezonderd wat artikel 6 van het ontwerp betreft, waarbij een gedrag strafbaar wordt gesteld, wat een aangelegenheid is als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet. Wanneer het ontwerp bepalingen bevat die niet volgens dezelfde procedure door het Parlement onderzocht moeten worden, dient zulks uitdrukkelijk te worden aangegeven in artikel 1. In het belang van de samenhang van de ontworpen bepalingen is het evenwel raadzaam alle bepalingen samen deel te laten uitmaken van eenzelfde ontwerp”* (DOC 53 1994/002, blz. 31).

Tijdens haar vergadering van 17 april 2012 heeft de commissie beslist aan die opmerking tegemoet te komen.

De commissie stelt tijdens diezelfde vergadering vast dat de amendementen nrs. 18 en 19, tot wijziging van de artikelen 594 en 627 van het Gerechtelijk Wetboek, eveneens een aangelegenheid betreffen als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Het in voorkomend geval van toepassing zijnde artikel 72.2, tweede lid, van het Reglement luidt als volgt:

“Ingeval een wetsontwerp of -voorstel, dat luidens zijn eerste artikel ressorteert onder een van de drie wetgevende procedures als bedoeld in artikel 74, artikel

77 ou à l'article 78 de la Constitution, des dispositions sont proposées qui relèvent d'une autre de ces trois procédures, ces dispositions sont disjointes de ce projet ou de cette proposition de loi."

Le projet de loi est dès lors scindé en deux projets de loi distincts, le premier contenant uniquement des dispositions réglant une matière visée à l'article 77 de la Constitution, le second uniquement des dispositions réglant une matière visée à l'article 78 de la Constitution, étant entendu:

1. que le rapporteur fera un rapport unique sur l'ensemble de ces dispositions;
2. qu'il y aura un seul vote sur l'ensemble du projet de loi en commission, vote qui devra néanmoins être considéré comme un vote sur les deux projets de loi;
3. qu'il sera établi deux textes adoptés en commission, qui seront transmis à la séance plénière sous la forme de deux projets de loi distincts.

L'article 1er de ces deux projets, qui devront porter un intitulé distinct, devra être scindé.

II. — EXPOSÉS INTRODUCTIFS

A. *Exposé introductif du projet de loi DOC 53 1994/001*

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que le projet de loi à l'examen vise à étendre la législation actuelle en ce qui concerne l'attribution de la résidence familiale. Le texte permet au procureur du Roi de décider de l'éloignement temporaire du logement familial d'une personne majeure en cas de menaces graves et immédiates pour la sécurité des personnes y vivant de manière non occasionnelle. Cette interdiction est de dix jours au maximum et implique l'obligation de quitter immédiatement le domicile et l'interdiction d'entrer en contact avec les personnes y résidant.

La ministre se dit en faveur de l'esprit général du texte à l'examen qui permet d'intervenir, de manière efficace et rapide, contre les violences conjugales.

Toutefois, dans sa rédaction actuelle, le texte du projet de loi suscite un certain nombre de questions,

77 of artikel 78 van de Grondwet, bepalingen bevat die onder een andere van die drie procedures ressorteren, worden die bepalingen uit dat wetsontwerp of dat -voorstel gelicht."

Het wetsontwerp wordt derhalve opgesplitst in twee afzonderlijke wetsontwerpen: het eerste met alleen bepalingen tot regeling van een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet en het tweede met alleen bepalingen tot regeling van een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, met dien verstande dat:

1. de rapporteur één enkel verslag zal uitbrengen over het geheel van de bepalingen;
2. er in commissie één enkele stemming zal zijn over het gehele wetsontwerp, een stemming die niettemin zal moeten worden beschouwd als een stemming over de beide wetsontwerpen;
3. er twee in commissie aangenomen teksten zullen worden opgesteld, die aan de plenaire vergadering in de vorm van twee afzonderlijke wetsontwerpen zullen worden toegezonden.

Er komen twee artikelen 1 voor die beide wetsontwerpen, die elk een apart opschrift zullen meekrijgen.

II. — INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

A. *Inleidende uiteenzetting over wetsontwerp DOC 53 1994/001*

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, geeft aan dat het ter bespreking voorliggende wetsontwerp strekt tot de uitbreiding van de bestaande wetgeving in verband met de toewijzing van de gezinswoning. De tekst stelt in uitzicht dat de procureur des Konings kan beslissen een meerderjarige een tijdelijk huisverbod op te leggen ingeval diens aanwezigheid een ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert voor de mensen die met hem samenwonen of er anders dan incidenteel verblijven. Het huisverbod geldt maximaal tien dagen en houdt in dat de betrokkene de woning onmiddellijk moet verlaten en geen contact mag hebben met de mensen die er wonen.

De minister steunt de algemene strekking van het ter bespreking voorliggende wetsontwerp, dat het mogelijk maakt snel en doeltreffend op te treden tegen partnergeweld.

Niettemin roept het wetsontwerp in zijn huidige redactie bepaalde vragen op, niet alleen wetgevingstechnisch

tant d'un point de vue légistique et terminologique que du point de vue de la procédure préconisée. C'est la raison pour laquelle la ministre juge qu'il serait opportun de soumettre le projet de loi à l'avis du Conseil d'État.

Il serait également souhaitable de recueillir l'avis d'une série d'acteurs — dont notamment celui du Collège des procureurs généraux, de la Direction générale des Maisons de justice ou encore de l'Institut pour l'égalité des hommes et des femmes.

Enfin, il convient également de préciser que les expériences étrangères démontrent qu'une mesure d'éloignement n'est efficace que si elle est couplée à des mesures d'assistance pour les personnes concernées.

B. Exposé introductif de la proposition de loi DOC 53 1394/001

Mme Sonja Becq (CD&V), coauteur de la proposition de loi, souligne que la proposition de loi à l'examen vise à créer une nouvelle procédure, plus rapide, d'éloignement du domicile familial en cas de menace de violence intrafamiliale.

Le texte impose également aux ministres compétents en matière de violences entre partenaires de présenter chaque année un rapport aux Chambres législatives.

III. — DISCUSSION GÉNÉRALE

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) souscrit à la philosophie du projet de loi mais estime également qu'il serait utile de le soumettre à l'avis du Conseil d'État. La ministre peut-elle d'ores et déjà expliquer les problèmes juridiques qui selon son analyse, risquent de se poser?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) demande si l'objectif poursuivi par le présent projet de loi ne peut être rencontré par la législation actuelle.

À la lecture du rapport du Sénat, il semble que le projet de loi adopté par lui privilégie la voie d'une procédure *sui generis*. Or, les dispositions du texte donnent peu d'informations quant au déroulement de ladite procédure. Comment, par exemple, le juge de paix saisi convoque-t-il les parties? Dans quel délai doivent-elles comparaître devant lui? Le droit commun s'applique-t-il aux voies de recours? Le juge de paix peut-il statuer *ultra petita*? Le projet de loi devrait être plus clair: soit le droit commun s'applique à la procédure d'éloignement

en terminologiquement, mais aussi ce que la proposée procédure concerne. Le ministre pense que cela est également important de soumettre le projet de loi à l'avis du Conseil d'État.

Tevens ware het wenselijk het advies in te winnen van een aantal actoren, onder meer het College van procureurs-generaal, het Directoraat-generaal Justitiehuisen of nog, het Instituut voor de gelijkheid van mannen en vrouwen.

Ten slotte moet eveneens worden gepreciseerd dat uit de ervaringen in het buitenland blijkt dat een uithuisplaatsing alleen efficiënt is als deze gekoppeld worden aan begeleidingsmaatregelen voor de betrokken personen.

B. Inleidende uiteenzetting over wetsvoorstel DOC 53 1394/001

Mevrouw Sonja Becq (CD&V), mede-indienster van het wetsvoorstel, beklemtoont dat het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel een nieuwe, snellere procedure beoogt in te stellen met het oog op de uithuisplaatsing wanneer sprake is van dreigend huiselijk geweld.

Het wetsvoorstel bepaalt bovendien dat de inzake partnergeweld bevoegde ministers jaarlijks een rapport aan de Wetgevende Kamers moeten voorleggen.

III. — ALGEMENE BESPREKING

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) is het wel eens met de strekking van het wetsontwerp, maar meent desondanks dat het nuttig zou zijn het voor advies aan de Raad van State voor te leggen. Kan de minister in de huidige stand van zaken de juridische problemen toelichten die zich volgens haar dreigen voor te doen?

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) vraagt zich af of het door dit wetsontwerp vooropgestelde doel niet kan worden bereikt aan de hand van de vigerende wetgeving.

Uit het verslag van de bespreking van het door de Senaat aangenomen wetsontwerp lijkt diens voorkeur voor een procedure *sui generis* naar voren te komen. De bepalingen van de tekst geven echter weinig aan over het verloop van de bedoelde procedure. Zo rijzen bijvoorbeeld de vragen hoe de vrederechter bij wie de zaak aanhangig werd gemaakt, de partijen zal oproepen, binnen welke termijn zij voor hem moeten verschijnen, of het gemeenrecht van toepassing is op de mogelijkheden om beroep in te stellen, en of de vrederechter

de domicile, soit il privilégie une procédure *sui generis* auquel cas les dispositions du projet doivent clairement en décrire tous les aspects.

Mme Valérie Déom (PS) juge que le projet de loi revêt une importance fondamentale. La lutte contre les violences entre partenaires constitue une priorité. Toutefois, malgré la politique de tolérance zéro préconisée ces dernières années, force est de constater que la police et les parquets ont tendance à l'oublier.

Dans la mesure où il convient d'organiser une réponse rapide et efficace, l'intervenante comprend que le projet de loi privilégie une procédure particulière. Certaines questions se posent néanmoins comme, par exemple, celle du choix d'attribuer au procureur du Roi et non au juge de paix le pouvoir de décider de la mesure d'éloignement. L'intervenante souscrit par conséquent à la proposition de la ministre d'inviter le Conseil d'État à examiner le projet à l'examen afin que le texte final soit correct d'un point de vue juridique et permette une approche efficace des violences entre partenaires.

M. Koenraad Degroote (N-VA) se dit également favorable à ce que le Conseil d'État soit consulté sur ce projet de loi auquel il peut souscrire sur le plan des principes mais qui pose question sur certains aspects. À titre d'illustration, en son article 3, § 6, le projet de loi stipule que la personne éloignée doit faire savoir au procureur du Roi, au plus tard dans les vingt-quatre heures de la notification de l'ordonnance, à quel endroit elle est joignable pendant la durée de l'interdiction, et de quelle manière. Dans bien des cas, la personne faisant l'objet de la mesure d'éloignement ne pourra pas si rapidement savoir où elle pourra être joignable, ce qui pourrait donner lieu à certains problèmes pratiques.

Mme Juliette Boulet (Ecolo-Groen) considère qu'il est important de soumettre ce projet de loi à l'avis du Conseil d'État ainsi que de recueillir l'avis des acteurs à son sujet. Le mécanisme qui y est proposé doit en effet être praticable sur le terrain. Or, les dispositifs auxquels on a eu recours jusqu'à ce jour ont toujours été lacunaires. Une approche efficace de la violence conjugale requiert par ailleurs une gestion globale garantissant notamment le suivi psychosocial de la victime mais aussi de l'auteur.

ultra petita uitspraak kan doen. Het wetsontwerp zou duidelijker moeten zijn: ofwel is het gemeenrecht van toepassing op de procedure tot uithuisplaatsing, ofwel wordt de voorkeur gegeven aan een procedure *sui generis*; in dit laatste geval moeten alle aspecten van die procedure duidelijk worden beschreven in de bepalingen van het wetsontwerp.

Volgens *mevrouw Valérie Déom (PS)* is het ter bespreking voorliggende wetsontwerp van fundamenteel belang. De strijd tegen partnergeweld is een prioritair aandachtspunt. Hoewel de jongste jaren in dat verband wordt gepleit voor een nultolerantiebeleid, kan men er niet omheen dat de politie en de parketten geneigd zijn dit uit het oog te verliezen.

Er moet snel een efficiënte oplossing worden geregeld, en daarom heeft de spreekster er begrip voor dat het wetsontwerp de voorkeur geeft aan een bijzondere procedure. Men kan zich evenwel afvragen waarom er bijvoorbeeld werd voor geopteerd niet de vrederechter, maar wel de procureur des Konings de bevoegdheid te verlenen om over de uithuisplaatsing te beslissen. Daarom sluit de spreekster zich aan bij het voorstel van de minister om het ter bespreking voorliggende wetsontwerp voor advies aan de Raad van State voor te leggen; de definitieve tekst moet immers juridisch correct zijn en een efficiënte aanpak van partnergeweld mogelijk maken.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) kan zich principieel vinden in het wetsontwerp, maar laat weten dat ook hij het voor advies aan de Raad van State wenst voor te leggen, omdat het op bepaalde punten vragen doet rijzen. In dat verband verwijst hij naar artikel 3, § 6, van het wetsontwerp, volgens hetwelk de uithuisgeplaatste ten laatste binnen de vierentwintig uur na de kennisgeving van het bevel van de procureur des Konings moet meedelen waar en op welke wijze hij bereikbaar is, gedurende de duur van het verbod. Aangezien de uithuisgeplaatste in veel gevallen niet binnen zo'n korte termijn zal weten waar hij bereikbaar is, zou dat tot een aantal praktische problemen kunnen leiden.

Mevrouw Juliette Boulet (Ecolo-Groen) acht het belangrijk dat dit wetsontwerp voor advies aan de Raad van State wordt voorgelegd, alsook dat het advies van de betrokken actoren wordt ingewonnen. Het in het wetsontwerp opgenomen mechanisme moet in het veld immers werkbaar zijn. De instrumenten waarmee tot dusver werd gewerkt, bleken echter allemaal gebreken te vertonen. Een efficiënte aanpak van huiselijk geweld vereist overigens een alomvattende benadering, waarbij met name de psychosociale opvolging van het slachtoffer én van de dader gewaarborgd is.

M. Philippe Goffin (MR) souscrit à l'opinion selon laquelle il est opportun de soumettre le texte à l'examen à l'avis du Conseil d'État afin de veiller à la praticabilité du texte. Il ne faudrait pas que de bonnes intentions initiales se transforment en obstacles. C'est la raison pour laquelle l'intervenant suggère d'examiner le droit comparé européen en la matière.

Mme Juliette Boulet (Ecolo-Groen) indique à cet égard que le service de la politique criminelle a récemment publié une étude de politique comparée intitulée "L'éloignement du domicile en tant qu'instrument juridique dans la politique vis-à-vis des violences entre partenaires".

M. Christian Brotcorne (cdH) remarque que le projet de loi entend donner une réponse politique et judiciaire à un fléau bien connu. Il faut néanmoins être attentif à la faisabilité de ce qui est proposé. Par ailleurs, compte tenu du caractère exceptionnel de la procédure décrite, il est préférable de s'entourer de garanties que le Conseil d'État est à même de donner. Enfin, il conviendra également d'envisager la question sous l'angle de la répartition future de compétences entre le tribunal de la famille à créer et le juge de paix.

La ministre indique que la philosophie du projet diffère de celle de la législation actuelle dans la mesure où il s'agit de favoriser une approche préventive plutôt que répressive. En outre, les expériences étrangères démontrent qu'une telle approche n'est efficace que si elle s'accompagne d'une assistance, non seulement pour la victime mais aussi pour l'auteur. Or, le projet de loi ne prévoit rien à ce sujet. Certes, l'organisation d'une telle assistance relève de la responsabilité des Communautés et des maisons de justice mais il faut veiller à ce que la future loi puisse être effectivement appliquée et ne reste pas seulement un signal politique.

La procédure proposée par le projet de loi mêle des aspects civils et pénaux. Il y est par exemple prévu que le procureur du Roi établit un procès-verbal qui est ensuite transmis au juge de paix. Une infraction à l'interdiction décidée par le procureur du Roi peut donner lieu par la suite à une poursuite pénale. La ministre est d'avis que cette procédure particulière est insuffisamment détaillée dans le projet de loi.

En outre, le pouvoir conféré au procureur du Roi par le projet de loi est très large. La question se pose de savoir si une telle compétence peut lui être donnée.

De heer Philippe Goffin (MR) deelt de mening van de overige leden dat het wenselijk is de tekst voor advies aan de Raad van State voor te leggen, om te kunnen waarborgen dat de tekst werkbaar is. De goede bedoelingen waarmee men van start is gegaan, mogen geen hindernissen worden. Daarom stelt de spreker voor na te gaan wat het Europees vergelijkend recht terzake stelt.

Mevrouw Juliette Boulet (Ecolo-Groen) geeft in dat opzicht aan dat de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid onlangs een vergelijkende beleidsstudie heeft uitgegeven, met als titel "Uithuisplaatsing als juridisch instrument in de aanpak van partnergeweld".

De heer Christian Brotcorne (cdH) merkt op dat het wetsontwerp ertoe strekt een politiek en gerechtelijk antwoord op een alom bekend moeilijk vraagstuk te geven. Men moet er echter voor zorgen dat wat wordt voorgesteld, haalbaar is. Gelet op de uitzonderlijke aard van de beschreven procedure is het ook verkieslijk zich te voorzien van de waarborgen van de Raad van State. Tot slot moet men de regeling ook beschouwen vanuit het oogpunt van de toekomstige bevoegdheidsverdeling tussen de op te richten familierechtbank en de vrederechter.

De minister geeft aan dat de geest van het wetsontwerp verschilt van die van de huidige wetgeving, aangezien het gaat om het bevorderen van een veeleer preventieve dan bestraffende aanpak. Bovendien blijkt uit buitenlandse ervaring dat een dergelijke aanpak alleen doeltreffend is als tegelijkertijd bijstand wordt geboden, niet alleen aan het slachtoffer maar ook aan de dader. Het wetsontwerp voorziet in dat opzicht echter in niets. Het klopt dat de organisatie van dergelijke bijstand behoort tot de verantwoordelijkheid van de Gemeenschappen en justitiehuisen, maar men moet erop toezien dat de toekomstige wet echt kan worden toegepast en niet alleen een politiek signaal blijft.

De in het wetsontwerp voorgestelde procedure combineert burgerrechtelijke en strafrechtelijke aspecten. Er wordt bijvoorbeeld bepaald dat de procureur des Konings een proces-verbaal opstelt dat vervolgens naar de vrederechter wordt gezonden. Een overtreding van het door de procureur des Konings opgelegde verbod kan dan leiden tot strafrechtelijke vervolging. De minister vindt dat die bijzondere procedure in het wetsontwerp onvoldoende is uitgewerkt.

Bovendien is de bevoegdheid die door deze tekst aan de procureur des Konings wordt verleend, heel ruim. De vraag rijst of men hem een dergelijke bevoegdheid kan toekennen.

Enfin, le projet de loi privilégie une approche spécifique de la violence entre partenaires et ne modifie aucune des dispositions du Code civil et du Code pénal. Il conviendra d'examiner si certaines de ces dispositions ne devraient pas être adaptées en conséquence.

La ministre est d'avis que l'avis du Conseil d'État pourrait apporter quelques réponses à ces questions techniques. Un avis du Collège des procureurs généraux pourrait également être utile en ce qui concerne le pouvoir conféré au procureur du Roi.

*

La ministre de la Justice déduit de l'avis du 27 février 2012 du Conseil d'État (DOC 53 1994/002) la nécessité d'adapter le projet de loi sur plusieurs points. Il y aurait lieu de mieux définir un certain nombre de notions et de préciser la procédure. Il conviendra également de répondre aux observations relatives au caractère proportionnel de l'interdiction de domicile (mesure par ailleurs jugée légitime par le Conseil d'État) — l'éloignement du domicile pouvant être imposé par le procureur du Roi sans avoir été préalablement approuvé par un juge. Le Conseil d'État semble suggérer de remplacer la procédure prévue par l'octroi d'un droit d'action au procureur. La ministre fait toutefois observer qu'il conviendra d'accorder une attention particulière à la praticabilité du système et au risque éventuel de surcharge des parquets.

L'avis s'interroge également sur la nécessité d'infliger une interdiction de contact dans tous les cas. Peut-être y aurait-il lieu d'envisager dans certains cas la possibilité de maintenir un contact limité, dans le cadre de l'aide familiale. La ministre souligne que cette possibilité ne figure pas actuellement dans le projet de loi et qu'il serait sans doute utile de prévoir des dispositions en la matière.

M. Raf Terwingen (CD&V) partage ce point de vue: un certain nombre de modifications devront être apportées pour répondre à l'avis du Conseil d'État.

Mme Valérie Déom (PS) souligne qu'elle souscrit entièrement à la philosophie du projet de loi. L'éloignement du domicile est une mesure très efficace de lutte contre la violence domestique. L'intervenante relève également que le Conseil d'État n'a pas émis de critiques fondamentales quant à l'esprit du projet de loi. Le point faible de la réglementation à l'examen se situe au niveau de la

Tot slot richt het wetsontwerp zich op een specifieke aanpak van partnergeweld en wordt er geen enkele bepaling van het Burgerlijk Wetboek, noch van het Strafwetboek gewijzigd. Men moet onderzoeken of een aantal van die bepalingen dienovereenkomstig niet moeten worden aangepast.

De minister vindt dat het advies van de Raad van State enkele antwoorden op die technische problemen kan bieden. Een advies van het College van procureurs-generaal zou ook nuttig kunnen zijn in verband met de aan de procureur des Konings verleende bevoegdheid.

*

Uit het advies van de Raad van State d.d. 27 februari 2012 (DOC 53 1994/002) blijkt volgens *de minister van Justitie*, dat het wetsontwerp best op een aantal punten zou worden geamendeerd. Een aantal begrippen zou beter moeten worden afgelijnd en de procedure moet preciezer worden vastgelegd. Ook zal er moeten worden geantwoord op de opmerkingen in verband met de proportionaliteit van het woningverbod (waarvan de Raad van State overigens zegt dat het legitiem is) — de uithuisplaatsing kan immers worden opgelegd door de procureur des Konings zonder voorafgaande goedkeuring door een rechter. De Raad van State lijkt te suggereren dat dit zou moeten worden vervangen door een vorderingsrecht in hoofde van de procureur bij de rechter. De minister merkt echter op dat men bijzondere aandacht zal moeten schenken aan de werkbaarheid van het systeem en het risico op eventuele overbelasting van de parketten.

In het advies wordt ook de vraag opgeworpen of een contactverbod wel altijd noodzakelijk is. Misschien moet er in sommige gevallen, in het kader van gezinshulp, wel een beperkt contact mogelijk blijven... De minister merkt op dat het wetsontwerp dit nu niet regelt en dat het wellicht nuttig is om daarvoor in een regeling te voorzien.

De heer Raf Terwingen (CD&V) is dezelfde mening toegedaan: er moeten, in uitvoering van het advies van de Raad van State een aantal wijzigingen worden aangebracht.

Mevrouw Valérie Déom (PS) benadrukt dat ze de filosofie van het wetsontwerp ten volle onderschrijft. De uithuisplaatsing is een zeer efficiënte maatregel in het kader van de strijd tegen het huiselijk geweld. Zij merkt ook op dat de Raad van State geen fundamentele bezwaren heeft tegen de strekking van het ontwerp. Het zwakke punt van de beoogde regeling betreft de

compétence confiée au procureur du Roi, qui devra faire l'objet d'une justification particulière, claire et expresse.

Mme Juliette Boulet (Ecolo-Groen) adhère, elle aussi, aux grandes lignes de la réglementation à l'examen, qui prévoit des mesures susceptibles d'être prises à un moment crucial du conflit. L'intervention revêt un caractère capital tant pour la victime que pour l'auteur de la violence domestique. Mme Boulet explique que l'éloignement du domicile pourrait agir comme un électrochoc pour l'auteur. Elle souligne toutefois qu'il convient d'inscrire cette mesure dans une politique générale plus large de lutte contre la violence domestique, et non de la considérer de façon isolée.

L'intervenante demande toutefois que l'on prête dûment attention à l'avis du Conseil d'État, qui épingle notamment le manque d'uniformité des notions utilisées. Elle émet par ailleurs certaines réserves concernant l'applicabilité de la réglementation. C'est ainsi qu'il serait à tout le moins indiqué que la ministre de la Justice se concerta avec sa collègue de l'Intérieur afin de garantir une application sans heurts de la nouvelle loi.

M. Christian Brotcorne (cdH) n'a pas d'objections à formuler par rapport aux observations des intervenantes précédentes. Il se réjouit qu'il n'y ait pas de discussion sur la portée du projet de loi.

*

Mme Sonja Becq (CD&V) annonce ensuite un certain nombre d'amendements comportant les modifications qui découlent de l'avis que le Conseil d'État a rendu sur le projet.

Mme Valérie Déom (PS) cosignera ces amendements, qui mettront effectivement en œuvre les recommandations du Conseil d'État. L'intervenante attire une nouvelle fois l'attention sur le fait que le Conseil d'État a particulièrement prêté attention au pouvoir du procureur du Roi de prendre une mesure qui, traditionnellement, ressortit plutôt à la compétence d'un juge (le juge d'instruction). Mme Déom estime que les amendements annoncés, qui prévoient notamment une modification des compétences du juge de paix, tiennent compte de l'avis et sont en parfaite adéquation avec la répartition "classique" des compétences dans le système juridique belge (il est renvoyé à cet égard à la discussion des articles, *sub* article 5).

bevoegdheid van de procureur des Konings die op een bijzondere manier uitdrukkelijk en duidelijk zal moeten worden gerechtvaardigd.

Mevrouw Juliette Boulet (Ecolo-Groen) gaat eveneens akkoord met de grote lijnen van de ontworpen regeling, het voorziet in maatregelen die kunnen worden genomen op een cruciaal ogenblik in het conflict. Zowel voor het slachtoffer als voor de pleger van het huiselijk geweld, is het belangrijk dat er wordt opgetreden. Mevrouw Boulet legt uit dat de uithuisplaatsing voor de dader als een soort van elektroshock zou kunnen werken. Zij benadrukt echter ook dat de uithuisplaatsing niet geïsoleerd mag worden beoordeeld. Het is een maatregel die in een breder algemeen beleid tegen het huiselijk geweld moet kaderen.

De spreekster vraagt echter de nodige aandacht voor het advies van de Raad van State, die onder meer wijst op het gebrek aan eenduidigheid in de gebruikte begrippen. Ook heeft zij enige reserves omtrent de werkbaarheid van de regeling. Zo is het minstens aangewezen dat de minister van Justitie overleg pleegt met haar collega van Binnenlandse Zaken teneinde de toepassing van de nieuwe wet vlot te laten verlopen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) heeft geen bezwaar tegen de opmerkingen van de vorige sprekers. Hij is tevreden dat er geen discussie bestaat over de strekking van het wetsontwerp.

*

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) kondigt vervolgens een aantal amendementen aan die voorzien in de aanpassingen die voortvloeien uit het advies dat de Raad van State over het voorstel heeft uitgebracht.

Mevrouw Valérie Déom (PS) zal deze amendementen meeondertekenen. Zij zullen inderdaad uitvoering geven aan het advies van de Raad van State. De spreekster vestigt er nogmaals de aandacht op dat de Raad van State in het bijzonder heeft stilgestaan bij de bevoegdheid van de procureur des Konings om een maatregel uit te spreken die traditioneel eerder tot de bevoegdheid van een rechter — de onderzoeksrechter — behoort. Mevrouw Déom meent dat de aangekondigde amendementen, die onder meer voorzien in een aanpassing van de bevoegdheid van de vrederechter, daaraan tegemoet komen en volledig overeenstemmen met de "klassieke" bevoegdheidsverdeling in het Belgisch rechtssysteem (hiervoor wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking, *sub* artikel 5).

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) souscrit à la portée générale du projet de loi. Elle se demande toutefois si les amendements annoncés tiennent aussi compte de la remarque du Conseil d'État selon laquelle la personne dont l'éloignement est demandé doit être auditionnée (DOC 53 1994/002, p. 25) et souhaite pouvoir disposer du temps nécessaire pour étudier ces amendements.

Mme Sonja Becq (CD&V) répond que le ministère public a toujours la possibilité d'entendre des personnes. Ce n'est jamais interdit, mais on doit bien garder à l'esprit que la procédure doit rester opérationnelle.

Mme Juliette Boulet (Ecolo-Groen) souscrit au système proposé pour autant que les modifications nécessaires y soient apportées, en exécution de l'avis du Conseil d'État.

En ce qui concerne l'opérationnalité du système, elle se demande si le nouveau dispositif permettra la conclusion de protocoles et d'accords entre les différentes instances concernées (judiciaires et, notamment, le secteur de l'aide). Ne serait-il d'ailleurs pas utile de rendre contraignante la conclusion de ces protocoles?

Mme Sonja Becq (CD&V) confirme que des protocoles peuvent être conclus. C'est précisément la raison pour laquelle elle annonce un amendement en vue de reporter de trois mois l'entrée en vigueur de la procédure proposée.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) souscrit totalement au projet de loi à l'examen ainsi qu'aux amendements inspirés par les observations formulées par le Conseil d'État dans son avis. Il est en effet primordial de se doter de tout instrument susceptible d'améliorer l'efficacité de la lutte contre la violence intrafamiliale. On ne peut que saluer une intervention préventive permettant d'éviter une escalade ultérieure de la violence.

Ce faisant, la Belgique ne fera que se conformer aux instruments internationaux en vigueur, comme par exemple la Convention d'Istanbul sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique ou encore la Convention de Lanzarote sur la protection des enfants contre l'exploitation et les abus sexuels. D'autres États européens se sont par ailleurs également dotés de ce type de procédure.

Le projet de loi à l'examen présentent deux différences importantes avec la proposition de loi initiale. La première concerne son champ d'application beaucoup plus large puisque le projet vise la violence intrafamiliale

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) onderschrijft de algemene strekking van het wetsontwerp. Zij vraagt zich echter af of de amendementen die werden aangekondigd ook gevolg geven aan de opmerking van de Raad van State, dat de persoon ten aanzien van wie de uithuisplaatsing wordt gevorderd moet worden gehoord (DOC 53 1994/002, p.25), en wenst dat men de nodige tijd krijgt om deze amendementen te bestuderen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) antwoordt dat het openbaar ministerie steeds vrijstaat om personen te horen. Dat is nooit verboden, maar men moet wel voor ogen houden dat de procedure werkbaar moet blijven.

Mevrouw Juliette Boulet (Ecolo-Groen) gaat akkoord met de ontworpen regeling mits de nodige aanpassingen worden aangebracht in uitvoering van het advies van de Raad van State.

Aangaande de werkbaarheid van het systeem vraagt zij zich af of de nieuwe regeling ruimte laat voor het sluiten van protocollen en het maken van afspraken tussen de verschillende betrokken instanties (gerechtelijke en, onder meer, de hulpverleningssector). Zou het trouwens niet nuttig zijn om de sluiting van die protocollen verplicht te maken?

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) bevestigt dat er protocollen kunnen worden gesloten. Precies daarom kondigt zij ook een amendement aan om de inwerkingtreding van de ontworpen regeling uit te stellen met drie maanden.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) is het volkomen eens met het voorliggende wetsontwerp en met de amendementen die op grond van de opmerkingen in het advies van de Raad van State werden ingediend. Het is immers van groot belang te voorzien in ieder instrument dat de doeltreffendheid van de strijd tegen het huiselijk geweld kan verbeteren. Men kan zich alleen maar verheugen over een preventief optreden dat de mogelijkheid biedt een latere geweldescalatie te voorkomen.

Zodoende zal België zich conformeren aan de vigerende internationale instrumenten, zoals bijvoorbeeld de Conventie van Istanbul ter preventie en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, of nog het Verdrag van Lanzarote inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik. Andere Europese Staten hebben trouwens in dat soort van procedure voorzien.

Er bestaan twee grote verschillen tussen het ter bespreking voorliggende wetsontwerp en het oorspronkelijke wetsvoorstel. Het eerste verschil betreft het veel ruimere toepassingsgebied aangezien het wetsontwerp

au sens large du terme et non plus seulement la violence entre partenaires. Il permettra donc d'intervenir en cas de violences à l'égard des enfants, des parents, voire des grands-parents. La seconde concerne la rapidité avec laquelle le procureur du Roi pourra intervenir permettant une période d'apaisement pendant laquelle la victime pourra demander une assistance psychosociale et solliciter des mesures plus structurelles.

Mme Lanjri conclut en plaidant auprès de la ministre pour que cette dernière mette tout en œuvre pour que la future loi puisse porter ses fruits sur le terrain.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) aborde encore quelques points qui méritent certains éclaircissements.

Tout d'abord, le Conseil d'État avait indiqué qu'avant de se résoudre à confier au parquet la compétence de pouvoir ordonner une interdiction de résidence, il appartenait au législateur d'examiner si une procédure davantage respectueuse des prérogatives judiciaires ne pouvait être organisée. D'autres options ont-elles été envisagées?

Qu'en est-il par ailleurs de l'audition de la personne à laquelle les faits en cause sont reprochés? Le Conseil d'État énonçait dans son avis qu'une telle audition constituerait une garantie de procédure importante, tant dans l'intérêt de la personne dont l'éloignement est demandé que dans celui de tendre à éviter d'adopter une mesure manquant de fondement. (DOC 53 1994/002, p. 25).

Enfin, ne devrait-on pas envisager, comme le Conseil d'État le suggérait, une possibilité d'indemnisation au bénéfice de celui qui aurait été privé injustement de la jouissance de certains de ses droits fondamentaux suite à l'ordonnance prise par le procureur du Roi?

Concernant le choix de confier au procureur du Roi la compétence d'ordonner une interdiction de domicile, la ministre le justifie par la nécessité, en cas de violences intrafamiliales, d'agir de la manière la plus rapide possible.

Quant à la question relative à une éventuelle indemnisation, elle juge inutile de prévoir un dispositif particulier dans la mesure où le droit commun est d'application.

Mme Sonja Becq (CD&V) confirme sur ce point que les règles usuelles en matière de responsabilité sont applicables.

betrekking heeft op het huiselijk geweld in de ruime zin en niet meer alleen op het geweld tussen partners. Het zal dus de mogelijkheid bieden op te treden bij geweld tegen kinderen, ouders of zelfs grootouders. Het tweede verschil betreft de snelheid waarmee de procureur des Konings zal kunnen optreden. Dat maakt het mogelijk te voorzien in een afkoelingsperiode tijdens dewelke het slachtoffer psychosociale bijstand en meer structurele maatregelen zal kunnen vragen.

Om te besluiten, verzoekt mevrouw Lanjri de minister er alles aan te doen zodat de toekomstige wet in het veld resultaat kan opleveren.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) brengt nog enkele punten te berde die moeten worden verduidelijkt.

Ten eerste heeft de Raad van State aangegeven dat de wetgever, alvorens hij beslist aan het parket de bevoegdheid te verlenen een huisverbod op te leggen, moest nagaan of een procedure kan worden gevolgd die de rechtelijke prerogatieven meer eerbiedigt. Werden andere mogelijkheden overwogen?

Quid voorts met het horen van de persoon aan wie de betrokken feiten ten laste worden gelegd? De Raad van State heeft in zijn advies daarover het volgende aangegeven: "Dat horen zou evenwel een grote procedurele waarborg vormen, zowel in het belang van de persoon ten aanzien van wie de uithuisplaatsing gevorderd wordt, als in het belang van het streven om geen ongefundeerde maatregel te treffen." (DOC 53 1994/002, blz. 25).

Zou men tot slot, zoals de Raad van State heeft gesuggereerd, niet moeten voorzien in een mogelijkheid tot schadeloosstelling ten voordele van degene die als gevolg van de beschikking van de procureur des Konings ten onrechte het genot van bepaalde van zijn grondrechten ontnomen zou zijn?

De minister rechtvaardigt de keuze om de procureur des Konings de bevoegdheid te verlenen een woonverbod op te leggen: bij huiselijk geweld moet immers zo snel mogelijk worden opgetreden.

Wat een eventuele schadeloosstelling betreft, acht zij het niet nuttig te zorgen voor een bijzondere regeling omdat het gemeen recht van toepassing is.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) bevestigt op dat vlak dat de gebruikelijke aansprakelijkheidsregels van toepassing zijn.

En ce qui concerne l'opportunité de confier au parquet la compétence précitée, l'intervenante renvoie aux auditions organisées par le Sénat au cours desquelles l'Union royale des juges de paix et de police a, elle-même, plaidé pour le maintien d'une initiative prise par le procureur du Roi, reconnaissant être dans l'impossibilité d'agir avec la même célérité (cf. Doc Sénat 5 539/4, p. 34).

IV. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Intitulé

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts déposent un amendement n° 12 (DOC 53 1994/004) visant à remplacer, dans l'intitulé du projet de loi, les mots "l'éloignement temporaire du domicile" par les mots "l'interdiction temporaire de résidence". L'objet de cet amendement est d'harmoniser la terminologie utilisée dans le projet de loi: dans la mesure où, faisant suite à l'avis du Conseil d'État, il a été décidé de privilégier la notion de "résidence" plutôt que celle de "domicile", il convient également d'adapter l'intitulé du projet de loi en conséquence.

*

L'amendement n° 12 est adopté à l'unanimité.

Article 1er

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 1 (DOC 53 1994/003) qui tend, conformément à l'avis du Conseil d'État (DOC 53 1994/002, p. 31), à disposer que l'article 6 du projet de loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Les mêmes auteurs présentent un amendement n° 2 (DOC 53 1994/003) qui tend à faire précéder l'article 1er d'un chapitre 1er intitulé "Chapitre 1er. Disposition générale".

*

Vu l'application de l'article 72.2., deuxième alinéa, du Règlement l'amendement n° 1 est devenu sans objet.

L'amendement n° 2, qui tend à insérer un nouveau chapitre 1er, est adopté à l'unanimité.

In verband met de opportuniteit het parket met de voormelde bevoegdheid te belasten, verwijst de spreker naar de hoorzittingen in de Senaat tijdens dewelke het Koninklijk verbond van de vrederechters en politierechters zelf gepleit heeft voor het behoud van een initiatief door de procureur des Konings en erkend heeft dat de rechters niet even snel kunnen optreden (zie Senaat 5 539/4, blz. 34).

IV. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Opschrift

Met haar amendement nr. 12 (DOC 53 1994/004) beoogt mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. in het opschrift van het wetsontwerp de woorden "de tijdelijke uithuisplaatsing" te vervangen door de woorden "het tijdelijk huisverbod". Bedoeling van dit amendement is de in het wetsontwerp gebruikte terminologie te harmoniseren: aangezien men gevolg heeft gegeven aan het advies van de Raad van State en beslist heeft de voorkeur te geven aan het begrip "verblijfplaats" in plaats van "woonplaats", moet ook het opschrift van het wetsontwerp dienovereenkomstig worden aangepast.

*

Amendement nr. 12 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 1

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 1 (DOC 53 1994/003) in. Het strekt ertoe, in navolging van het advies van de Raad van State (DOC 53 1994/002, p. 31) te bepalen dat artikel 6 van het wetsontwerp een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet regelt.

Dezelfde indieners beogen d.m.v. amendement nr. 2 (DOC 53 1994/003) artikel 1 in te delen in een "Hoofdstuk 1. Algemene bepaling".

*

Amendement nr. 1 is gelet op de toepassing van artikel 72.2., tweede lid, van het Reglement zonder voorwerp.

Amendement nr. 2, ter invoeging van een nieuw hoofdstuk 1, wordt eenparig aangenomen.

L'article 1er, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 2

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 3 (DOC 53 1994/003) dont la portée est similaire à celle de l'amendement n° 2; il tend à faire précéder l'article 2 d'un chapitre 2 intitulé "Chapitre 2. L'ordonnance d'éloignement".

Cet amendement est ensuite retiré au profit de l'amendement n° 13 (DOC 53 1994/004) qui, afin d'harmoniser la terminologie utilisée dans le texte du projet de loi, propose d'intituler le nouveau chapitre 2 comme suit: "Chapitre 2. L'interdiction de résidence".

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts déposent en outre l'amendement n° 14 (DOC 53 1994/004) visant à remplacer, dans le texte français de l'article 2, les mots "interdiction de domicile" par les mots "interdiction de résidence".

*

L'amendement n° 3 est retiré.

L'amendement n° 13, visant à regrouper les articles 2 à 6 en un chapitre 2, est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 14 et l'article 2, tel qu'amendé, sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 3

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 4 (DOC 53 1994/003), qui tend, comme le suggère le Conseil d'État (DOC 53 1994/002, p. 14), à harmoniser la terminologie divergente, en remplaçant les notions d'"habitation" et tous les concepts et membres de phrase ayant la même signification par la notion de "résidence".

Les auteurs souhaitent également limiter expressément la mesure de l'interdiction de contact aux personnes mentionnées dans l'ordonnance d'éloignement. Ils entendent en outre habiliter le procureur du Roi à modifier les modalités de l'interdiction de contact, si les circonstances le justifient.

M. Christian Brotcorne (cdH) se demande si la notion de "résidence" est encore couverte par la notion d'"interdiction de domicile". En français, en tout cas, la

Het aldus geamendeerde artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 3 (DOC 53 1994/003) in. De strekking ervan is gelijkaardig aan die van amendement nr. 2; het beoogt de artikelen 2 tot 6 in te delen in een "Hoofdstuk 2. Het uithuisplaatsingsbevel".

Dit amendement wordt vervolgens ingetrokken en vervangen door amendement nr. 13 (DOC 53 1994/004) waarbij wordt voorgesteld het nieuwe hoofdstuk 2 het opschrift "Hoofdstuk 2. Het huisverbod" te geven, teneinde in de tekst van het wetsontwerp eenzelfde terminologie te gebruiken.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient voorts amendement nr. 14 (DOC 53 1994/004) in, dat ertoe strekt in de Franse tekst van artikel 2, de woorden "interdiction de domicile" te vervangen door de woorden "interdiction de résidence".

*

Amendement nr. 3 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 13, dat tot doel heeft de artikelen 2 tot 6 samen te brengen in een nieuw hoofdstuk 2, wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 14 en het aldus geamendeerde artikel 2 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 3

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 4 (DOC 53 1994/003) in. Daarmee beogen de indieners, zoals de Raad van State dat suggereert (DOC 53 1994/002, p. 14), de uiteenlopende terminologie te harmoniseren door het woord "woning" en alle begrippen en zinsneden die dezelfde betekenis hebben, te vervangen door het begrip "verblijfplaats".

Zij wensen ook de maatregel van het contactverbod uitdrukkelijk te beperken tot de personen die in het uithuisplaatsingsbevel worden vermeld. Ook willen zij de procureur des Konings de bevoegdheid geven om de invulling van het contactverbod, indien nodig, te wijzigen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) vraagt zich af of de invoering van het begrip "verblijfplaats" nog wel gedekt wordt door het woord "huisverbod". Alleszins in het Frans

terminologie “lieu de résidence” – “domicile” ne semble pas concorder.

Mme Sonja Becq (CD&V) comprend l’observation du dernier intervenant. Il faut effectivement veiller à ce que les notions utilisées correspondent et reflètent correctement l’intention du législateur.

La ministre marque son accord sur les modifications proposées. En ce qui concerne la terminologie, elle considère qu’une bonne explication, dans le rapport, de l’intention du législateur peut être suffisante.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) considère que le choix d’instaurer la notion de “résidence” est logique, eu égard aux termes dans lesquels sont formulées les dispositions pertinentes du Code civil concernant les mesures urgentes et provisoires (art. 223 et 1479 du Code civil).

Compte tenu de l’observation formulée par M. Brotcorne, *Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts* déposent ensuite l’amendement n° 15 (DOC 53 1994/004) dont l’objet est d’harmoniser la terminologie utilisée dans le projet de loi.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) remarque que l’article 3, § 6, stipule que la personne éloignée doit faire savoir au procureur du Roi, dans les vingt-quatre heures, à quel endroit elle est joignable pendant la durée de l’interdiction et de quelle manière. Ne devrait-on pas être plus précis? La personne concernée doit-elle communiquer une adresse ou un numéro de téléphone suffit-il?

Mme Sonja Becq (CD&V) pense qu’il est plus opportun de laisser cette question à l’appréciation du procureur du Roi, selon les circonstances.

Mme Sophie De Wit (N-VA) dit craindre la survenance d’un certain nombre de problèmes pratiques dans le cas où des modalités plus précises ne seraient pas arrêtées. Ne pourrait-on pas à tout le moins envisager que ces modalités soient fixées par voie de directive émanant du Collège des procureurs généraux?

La ministre indique qu’elle peut donner des instructions en ce sens au Collège des procureurs généraux.

Mme Sonja Becq (CD&V) remarque que l’entrée en vigueur différée de la loi (cf. amendement n° 10 – 53 1994 /003) permettra de régler de telles questions.

*

lijkt de terminologie “*lieu de résidence*” – “*domicile*” niet overeen te stemmen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) heeft begrip voor de opmerking van de laatste spreker. Er moet inderdaad over gewaakt worden dat de gebruikte begrippen met elkaar in overeenstemming zijn en dat de bedoeling van de wetgever juist wordt weergegeven.

De minister gaat akkoord met de voorgestelde wijzigingen. Wat de terminologie betreft, meent zij dat een goede uitleg in het verslag omtrent de bedoeling van de wetgever misschien wel kan volstaan.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) denkt dat de keuze voor de invoering van het begrip “verblijfplaats” logisch is, gelet op de bewoordingen waarin ook de relevante bepalingen van het Burgerlijk Wetboek in verband met dringende voorlopige maatregelen (artikelen 223 en 1479 van het Burgerlijk Wetboek) zijn gesteld.

Gelet op de opmerking van de heer Brotcorne dient *mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s.* amendement nr. 15 (DOC 53 1994/004) in, dat ertoe strekt de terminologie in het wetsontwerp eenvormig te maken.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) merkt op dat artikel 3, § 6, stelt dat de uithuisgeplaatste ten laatste binnen de vierentwintig uur aan de procureur des Konings moet meedelen waar en op welke wijze hij tijdens de duur van het verbod bereikbaar is. Is meer precisie niet gewenst? Moet de betrokkene een adres meedelen of volstaat een telefoonnummer?

Volgens *mevrouw Sonja Becq (CD&V)* is het verkieslijker dit aspect over te laten aan het oordeel van de procureur des Konings, naar gelang van de omstandigheden.

Mevrouw Sophie De Wit (N-VA) vreest dat er zich een aantal praktische problemen zullen voordoen als niet meer gedetailleerde nadere regels worden bepaald. Zou men op zijn minst niet kunnen overwegen dat die nadere regels worden vastgesteld bij een richtlijn van het College van procureurs-generaal?

De minister geeft aan dat zij het College van procureurs-generaal in die zin instructies kan geven.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) merkt op dat de uitgestelde inwerkingtreding van de wet (zie amendement nr. 10, DOC 53 1994/003) het mogelijk zal maken dergelijke zaken te regelen.

*

L'amendement n° 4 est retiré.

L'amendement n° 15 est adopté à l'unanimité.

L'article 3, ainsi modifié, est également adopté à l'unanimité.

Art. 4

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 5 (DOC 53 1994/003). Les auteurs souhaitent également harmoniser la terminologie de l'article 4 en utilisant les notions de "résidence" et de "résidence commune".

L'amendement tend en outre à adapter l'article, à la suite de l'adoption de l'amendement n° 15 qui habilite le procureur à modifier les modalités de l'interdiction de contact.

Les auteurs entendent enfin établir une distinction claire entre, d'une part, les "mesures urgentes et provisoires" et, d'autre part, les "mesures provisoires". La première catégorie renvoie aux mesures requises sur la base de l'article 223 ou de l'article 1479 du Code civil, la seconde catégorie aux mesures requises sur la base de l'article 1280 du Code judiciaire.

Cet amendement est ensuite remplacé par l'amendement n° 16 (DOC 53 1994/004) qui tend à uniformiser la terminologie du projet de loi dans la mesure où les auteurs privilégient la notion d'interdiction de résidence plutôt que celle d'interdiction de domicile.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts déposent l'amendement n° 20 (DOC 53 1994/004) qui tend à prévoir que le procureur du Roi communique les procès-verbaux ayant donné lieu à l'interdiction de résidence non seulement au juge de paix mais également aux parties. Mme Van Vaerenbergh précise que cet amendement répond à l'observation formulée par le Conseil d'État, selon lequel "*il ne résulte explicitement d'aucune des dispositions du projet que les parties appelées à débattre devant le juge de paix et, singulièrement, la personne éloignée, se verront également communiquer lesdits procès-verbaux. Cette absence de communication n'est pas conforme à l'exigence du caractère contradictoire de la procédure menée devant le juge de paix*" (voir Avis du Conseil d'État, DOC 53 1994/002, p.28).

Amendement nr. 4 wordt ingetrokken

Amendement nr. 15 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt eveneens eenparig aangenomen.

Art. 4

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 5 (DOC 53 1994/003) in. De indieners wensen ook de terminologie in artikel 4 te harmoniseren door het gebruik van de begrippen "verblijfplaats" en "gemeenschappelijke verblijfplaats".

Daarnaast wordt voorzien in de aanpassing van het artikel ten gevolge van de aanneming van amendement nr. 15 dat de procureur bevoegd maakt voor de wijziging van de invulling van het contactverbod.

Ten slotte willen de indieners duidelijk het onderscheid maken tussen, enerzijds "dringende voorlopige maatregelen" en, anderzijds, "voorlopige maatregelen". De eerste categorie betreft maatregelen op grond van artikel 223 of 1479 van het Burgerlijk Wetboek, de tweede categorie zijn maatregelen op grond van artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek.

Dit amendement wordt vervolgens vervangen door amendement nr. 16 (DOC 53 1994/004), dat ertoe strekt de terminologie die in het wetsontwerp wordt gebruikt, eenvormig te maken in die zin dat de indieners in de Franse tekst het begrip "*interdiction de résidence*" verkiezen boven het begrip "*interdiction de domicile*".

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 20 (DOC 53 1994/004) in, dat ertoe strekt te bepalen dat de procureur des Konings de processen-verbaal die tot het huisverbod aanleiding hebben gegeven, niet alleen aan de vrederechter maar ook aan de partijen moet bezorgen. Mevrouw Van Vaerenbergh stipt aan dat met dit amendement tegemoet wordt gekomen aan de opmerking van de Raad van Staat dat "*Uit geen enkele van de bepalingen van het ontwerp (...) duidelijk [blijkt] dat de voornoemde processen-verbaal eveneens zullen worden meegedeeld aan de partijen die moeten deelnemen aan de discussie voor de vrederechter en inzonderheid aan de uit huis geplaatste persoon. Dat die processen-verbaal niet aan hen worden meegedeeld, is niet in overeenstemming met de vereiste dat de procedure voor de vrederechter moet verlopen op tegenspraak.*" (zie Advies van de Raad van Staat, DOC 53 1994/002, blz. 28).

Mme Sonja Becq (CD&V) souscrit à l'amendement n° 20 dans la mesure où il est évident que les parties doivent pouvoir bénéficier de toutes les pièces.

*

L'amendement n° 5 est retiré.

Les amendements n°s 16 et 20 sont successivement adoptés à l'unanimité.

L'article 4, ainsi amendé, est ensuite adopté à l'unanimité.

Art. 5

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 6 (DOC 53 1994/003) qui tend à remplacer l'actuel article 5. Les auteurs entendent adapter la procédure devant le juge de paix à une série d'observations du Conseil d'État (voir DOC 53 1994/002, p. 15, 29). Pour le reste, Mme Becq renvoie à la justification de l'amendement.

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts déposent ensuite l'amendement n° 17 (DOC 53 1994/004), sous-amendement à l'amendement n° 6, qui vise à remplacer systématiquement, dans le texte proposé, les mots "interdiction de domicile" par les mots "interdiction de résidence".

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts déposent l'amendement n° 21 (DOC 53 1994/004), sous-amendement à l'amendement n° 6, visant à supprimer la première phrase du paragraphe 7 proposé. Mme Van Vaerenbergh explique que cet amendement tient compte de l'observation du Conseil d'État selon laquelle "en toute hypothèse, en ce qui concerne la prise d'effet de la levée de l'interdiction, la règle paraît appliquer le droit commun en ce qui concerne toute décision judiciaire. Ce n'est que si le législateur entendait déroger à la règle de la prise d'effet à dater de la notification, par exemple dès le prononcé, que ce devrait être précisé". (voir avis du Conseil d'État DOC 53 1994/002, p. 16). Les auteurs de l'amendement jugent par conséquent préférable de supprimer la disposition précitée.

*

Les amendements n°s 17 et 21, sous-amendements à l'amendement n° 6, sont successivement adoptés à l'unanimité.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) schaart zich achter amendement nr. 20, aangezien het vanzelfsprekend is dat de partijen over alle stukken moeten kunnen beschikken.

*

Amendement nr. 5 wordt ingetrokken.

De amendementen nrs. 16 en 20 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

Vervolgens wordt artikel 4, zoals geamendeerd, eenparig aangenomen.

Art. 5

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 6 (DOC 53 1994/003) tot vervanging van het bestaande artikel 5 in. De indieners beogen de procedure voor de vrederechter aan te passen aan een aantal opmerkingen van de Raad van State (zie DOC 53 1994/002, blz. 15 en blz. 29). Voor het overige verwijst mevrouw Becq naar de verantwoording van het document.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient vervolgens, als subamendement op amendement nr. 6, amendement nr. 17 (DOC 53 1994/004) in, dat ertoe strekt in de Franse versie van de voorgestelde tekst, de woorden "interdiction de domicile" systematisch te vervangen door de woorden "interdiction de résidence".

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient, als subamendement op amendement nr. 6, amendement nr. 21 (DOC 53 1994/004) in, waarbij de eerste zin van de voorgestelde paragraaf 7 wordt weggelaten. Mevrouw Van Vaerenbergh legt uit dat dit amendement rekening houdt met de opmerking van de Raad van State, dat "In ieder geval (...) de regel, wat betreft het tijdstip waarop de opheffing van het huisverbod ingaat, het gemene recht inzake rechterlijke beslissingen [lijkt] toe te passen. Alleen indien het de bedoeling is om af te wijken van de uitwerking vanaf de kennisgeving, en hij de uitwerking bijvoorbeeld wil laten ingaan vanaf de uitspraak, moet zulks worden gepreciseerd." (zie Advies van de Raad van State, DOC 53 1994/002, blz. 16). De indieners van het amendement achten het bijgevolg beter de desbetreffende bepaling weg te laten.

*

De amendementen nrs. 17 en 21, subamendementen op amendement nr. 6, worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

L'amendement n° 6 tendant à remplacer l'article 5 est adopté à l'unanimité.

Art. 6

Cet article ne donne lieu à aucune observation et est adopté à l'unanimité.

Art. 7 (nouveau)

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent un amendement n° 7 (DOC 53 1994/003), qui tend à insérer un nouveau chapitre intitulé "Modifications du Code judiciaire".

Les mêmes auteurs présentent ensuite un autre amendement n° 8 (DOC 53 1994/003) qui tend à adapter la compétence matérielle du juge de paix, telle que la prévoit l'article 594 du Code judiciaire, à la réglementation instaurée par le projet de loi.

L'amendement n° 8 est ensuite retiré par ses auteurs au profit de l'amendement n° 18 (DOC 53 1994/004). Le texte proposé est adapté pour tenir compte de la nouvelle terminologie privilégiée dans l'amendement n° 12 (voir *supra*).

*

L'amendement n° 7 tendant à insérer un chapitre 3 est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 8 est retiré.

L'amendement n° 18 tendant à insérer un nouvel article 7 est ensuite adopté à l'unanimité.

Art. 8 (nouveau)

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent l'amendement n° 9 (DOC 53 1994/003) tendant à déterminer le juge de paix compétent territorialement. À cet effet, l'article 627 du Code judiciaire devra être modifié. En vertu de la nouvelle réglementation, le juge compétent sera celui de la justice de paix du canton du domicile concerné.

Cet amendement est ensuite retiré par ses auteurs au profit de l'amendement n° 19 (DOC 53 1994/004). Le texte proposé est adapté pour tenir compte de l'amendement n° 12 (voir *supra*).

Amendement nr. 6 ter vervanging van artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

Art. 6

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt eenparig aangenomen.

Art. 7 (nieuw)

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient een amendement nr. 7 (DOC 53 1994/003) in, waardoor een nieuw hoofdstuk met het opschrift "Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek" wordt ingevoegd.

Vervolgens wordt door dezelfde indieners een amendement nr. 8 (DOC 53 1994/003) ingediend. Het strekt ertoe de materiële bevoegdheid van de vrederechter, zoals bepaald bij artikel 594 van het Gerechtelijk Wetboek, aan te passen aan de door het wetsontwerp ingestelde regeling.

Amendement nr. 8 wordt vervolgens ingetrokken door de indieners ervan; ze vervangen het door amendement nr. 18 (DOC 53 1994/004). De voorgestelde tekst wordt aangepast om rekening te houden met de nieuwe terminologie waaraan de voorkeur wordt gegeven met amendement nr. 12 (zie *supra*).

*

Amendement nr. 7, ter invoeging van een hoofdstuk 3, wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 8 wordt ingetrokken.

Vervolgens wordt amendement nr. 18 ter invoeging van een nieuw artikel 7 eenparig aangenomen.

Art. 8 (nieuw)

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient een amendement nr. 9 (DOC 53 1994/003) tot bepaling van de territoriaal bevoegde vrederechter in. Daartoe zal artikel 627 van het Gerechtelijk Wetboek moeten worden gewijzigd. Krachtens de nieuwe regeling zal de bevoegde rechter het vredegerecht van het kanton van de betrokken verblijfplaats zijn.

Dit amendement wordt vervolgens ingetrokken door de indieners ervan. Ze vervangen het door amendement nr. 19 (DOC 53 1994/004). De voorgestelde tekst wordt aangepast om rekening te houden met amendement nr. 12 (zie *supra*).

*

L'amendement n° 9 est retiré.

L'amendement n° 19, visant à insérer un nouvel article 8, est adopté à l'unanimité.

Art. 9 (*nouveau*)

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent l'amendement n° 11 (DOC 53 1994/003) tendant à insérer un nouveau chapitre intitulé "Entrée en vigueur".

Les mêmes auteurs présentent également l'amendement n° 10 (DOC 53 1994/003) tendant à reporter l'entrée en vigueur de la loi au troisième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*. Pendant cette période, les instances compétentes pourront élaborer les directives nécessaires concernant l'application concrète de cette nouvelle réglementation.

*

L'amendement n° 11, visant à insérer un chapitre 4, est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 10, visant à insérer un nouvel article 9, est ensuite adopté à l'unanimité.

Par dérogation à l'article 82.1, du Règlement, la commission a décidé de procéder immédiatement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

L'ensemble du projet de loi, tel qu'il a été amendé, est adopté à l'unanimité.

Par conséquent, la proposition de loi jointe (DOC 53 1394/001) devient sans objet.

*

Le rapporteur,

Valérie DÉOM

La présidente,

Sarah SMEYERS

Dispositions nécessitant une mesure d'exécution: *nihil.*

*

Amendement nr. 9 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 19, ter invoeging van een nieuw artikel 8, wordt eenparig aangenomen.

Art. 9 (*nieuw*)

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement nr. 11 (DOC 53 1994/003) in. Daarmee wordt beoogd een nieuw hoofdstuk met het opschrift "Inwerkingtreding" in te voegen.

Dezelfde indieners dienen ook amendement nr. 10 (DOC 53 1994/003) in. Daarmee wensen zij de inwerkingtreding van de wet uit te stellen tot de derde maand na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*. Tijdens deze periode zullen de bevoegde instanties de nodige richtlijnen voor de concrete toepassing van de nieuwe regeling kunnen uitvaardigen.

*

Amendement nr. 11 ter invoeging van een hoofdstuk 4, wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 10, ter invoeging van een nieuw artikel 9, wordt vervolgens eenparig aangenomen.

De commissie beslist af te wijken van artikel 82.1 van het Reglement en onmiddellijk over te gaan tot de stemming over het gehele wetsontwerp.

Het gehele aldus geamendeerde wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

Bijgevolg vervalt het toegevoegde wetsvoorstel (DOC 53 1394/001).

*

De rapporteur,

Valérie DÉOM

De voorzitter,

Sarah SMEYERS

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vereisen: *nihil.*